

Dosarul nr. 2ra-1950/2021

2-19104677-01-2ra-08122021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Z.Talpalaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M.Guzun, A.Malîi, I.Dutca)

ÎNCHEIERE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Ciobanu Anatolie, reprezentat de avocatul Terziman Alexandru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ciobanu Anatolie împotriva Instituției Publice Agenția Servicii Publice cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru toată perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

constată:

La data de 19 iunie 2019, Ciobanu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Agenția Servicii Publice privind anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral, obligarea de a efectua rectificările necesare în carnetul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a fost angajat în cadrul ÎS Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru”, în calitate de inginer începând cu anul 2010.

A menționat că, ulterior în temeiul pct.1.3 din Hotărârea Guvernului nr.314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, ÎS CRIS ”Registru” s-a reorganizat prin transformare în Instituția Publică ”Agenția Servicii Publice”.

A relatat reclamantul că, prin acordul adițional la contractul individual de muncă încheiat între Agenția Servicii Publice și ÎS CRIS „Registru”, a fost transferat în funcția de expert al Secției înmatriculare a transportului nr.12 mun.Chișinău, al Departamentului înmatriculare mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor din cadrul Agenției Servicii Publice.

A invocat că, la data de 19 martie 2019, a fost desfăcut ilegal contractul individual de muncă din inițiativa angajatorului, fiind emis ordinul nr.24 SC din 19 martie 2019.

A susținut că, la data de 19 martie 2019, a făcut cunoștință cu ordinul nr. 24 SC din 19 martie 2019, din care a aflat că i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de concediere în baza art.86 alin.(1) lit.g) Codul Muncii (încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare).

A notat reclamantul că, atribuțiile de serviciu s-a străduit să le îndeplinească în mod conștiincios și corespunzător și nu a admis careva abateri ce ar fi servit drept temei pentru concedierea sa din funcție.

A remarcat că, spre regret, în ultima perioada au fost întreprinse mai multe acțiuni de intimidare și persecutare, în adresa sa, având drept scop determinarea de a depune cerere de eliberare din funcție din propria inițiativă, fapt ce s-a soldat în final cu concedierea sa.

A mai indicat reclamantul că, de nenumărate ori au fost organizate anchete de serviciu, în urma cărora i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare ”avertisment” (prin ordinul nr. 43 SC din 28 martie 2018), iar prin ordinul nr.77 SC din 25 iunie 2018 și ordinul nr.125 SC din 05 octombrie 2018, i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare sub formă de ”muștrare aspră”.

A susținut reclamantul că, acțiunile angajatorului, ordinele emise, inclusiv concedierea sa, sânt ilegale și contravin prevederilor Codului Muncii și normelor procesuale.

A relatat reclamantul că, în confirmarea celor expuse, a depus o cerere în adresa angajatorului înregistrată cu data de 18 aprilie 2019, solicitând anularea ordinului și restabilirea în funcția anterior deținută, însă angajatorul nu a reacționat pozitiv la solicitările sale, fapt ce se atestă prin scrisoarea nr.01/C-244/19 din 02 mai 2019.

A subliniat reclamantul că, prin acțiunile sale angajatorul i-a adus suferințe psihice, aflându-se într-o situație de incertitudine, de frustrare, lezându-i onoarea și demnitatea profesională, inclusiv în fața colegilor de serviciu, fiind concediat ilegal, iar acțiunile angajatorului au avut drept scop înlăturarea sa din funcție.

A solicitat reclamantul Ciobanu Anatolie, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 24 SC din 19 martie 2019 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare expertului Secției înmatriculare a transportului nr.12, mun.Chișinău a Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor, cu concedierea din serviciu; restabilirea în funcția anterior deținută cu încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă; repararea prejudiciului moral în sumă de 500 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 07 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de avocatul Terziman Alexandru, în interesele lui Ciobanu Anatolie și s-a menținut hotărârea din 22 ianuarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că conform prevederilor art.81 alin.(1)-(3) Codul Muncii, contractul individual de muncă poate înceta: a) în

circumstanțe ce nu depind de voința părților (art.82, 305 și 310); a1) prin acordul scris al părților; b) la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86). În toate cazurile menționate la alin. (1), ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă. Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

Conform art.86 alin.(1), lit.g) Codul Muncii - concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar, solicitând anularea acestuia, restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului moral cauzat prin lipsa forțată de la locul de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

Din conținutul ordinului nr.24 SC din 19 martie 2019, instanța de apel a reținut că, în cadrul anchetei de serviciu, s-a stabilit că conform cererilor și actelor prezentate de solicitanți în scopul înmatriculării mijloacelor de transport, s-au depistat abateri în procesul înmatriculării vehiculelor respective, fiind completate în mod necorespunzător 17 tabele din Raportul de identificare al vehiculului conform cerințelor la compartimentul dat, prevăzute în Instrucțiunea cu privire la modalitatea înmatriculării vehiculelor, comandarea și eliberarea plăcilor de înmatriculare, aplicarea interdicțiilor și a marcajului convențional aprobat prin ordinul ASP nr.607 din 21.09.2018.

Instanța de apel a considerat justă și întemeiată concluzia primei instanțe privind respectarea de către Agenția Servicii Publice a procedurii legale de concediere a lui Ciobanu Anatolie, fiind stabilită cu certitudine încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, ultimul fiind anterior sancționat disciplinar prin ordinul Agenției Servicii Publice nr.125 SC din 05 octombrie 2018, următoarea sancțiune fiind aplicată la 19 martie 2019, pe parcursul unui an, sancțiunile anterioare fiind aplicate de angajator cu respectarea legislației în vigoare și nefiind contestate de apelant.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond corect a reținut că, la concedierea salariatului, din motivul încălcării repetate a obligațiilor de muncă, angajatorul IP Agenția Servicii Publice a ținut cont de gravitatea abaterilor disciplinare, precum și de circumstanțele obiective stabilite în cadrul anchetei de serviciu, fiind respectat termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare, concedierea având loc cu consultarea prealabilă a organului sindical, în strictă concordanță cu prevederile dispozițiilor art.206-211 din Codul Muncii, fiind apreciate critic argumentele reclamantului potrivit cărora, ordinul contestat este ilegal și urmează a fi anulat, or, la caz s-a constatat lipsa temeiurilor pentru anularea acestuia.

La 29 noiembrie 2021 Ciobanu Anatolie, reprezentat de avocatul Terziman Alexandru a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 07 iulie 2021 și expediat participanților la proces la 01 octombrie 2021 (f.d.162).

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 29 noiembrie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 25 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Ciobanu Anatolie, reprezentat de avocatul Terziman Alexandru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ciobanu Anatolie, reprezentat de avocatul Terziman Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru